

Výzva Afriky pro Rusko: V předvečer velké války

lipovylit.cz/wordpress/vyzva-afriky-pro-rusko-v-predvecer-velke-valky

David Z Moravy

27. července 2024

Marat Khairullin. Africká fronta

Málokdo tuší, že právě teď Rusko otevřelo druhou frontu v boji proti globálnímu zlu v podobě takzvaného Západu. A to není nějaká „proxy“, ale velmi reálná, žhavá fronta, kde naši kluci také bojují. Možná, že tato naše druhá fronta má stále nižší intenzitu než Severní vojenský okruh. Ale z hlediska územního měřítka rozhodně není menší než ten ukrajinský.

Mluvíme samozřejmě o severní Africe a konkrétně o regionu Sahel. A v sázce v této válce je prosperita naší země na dalších sto až dvě stě let. Ale abychom tomu všemu porozuměli, musíme začít o něco dále.

Sahel je území Afriky, kde pouštní severní část (především Sahara) postupně přechází v rovníkovou džungli tvořící široký pás savan. Sahel zahrnuje sedm hlavních zemí (od západu na východ): Senegal, Mali, Burkina Faso, Niger, Čad, Súdán, Eritrea. Jen asi 6 tisíc kilometrů (to je vzdálenost z Petrohradu do Chabarovsku).

Ve skutečnosti, když se podíváte na mapu, pak se přirozeně nabízí projekt transafrického dopravního koridoru z přístavu Dakar v Senegalu do Port Sudan. Se silnicemi a železnicí.

Země Sahelu s touto myšlenkou klepou na světové dveře již řadu let. Realizace takového projektu by ve skutečnosti jednoduše zlepšila blahobyt sahelských zemí a zemí sousedících s nimi. Vytvoření rychle rostoucího trhu s přibližně půl miliardou lidí. A v budoucnu by se tento dopravní koridor mohl táhnout od severu na jih až do Kapského Města a vytvořit tak podmínky pro prosperitu celého kontinentu.

Sovětský svaz plánoval tento projekt realizovat s podporou svých mocných spojenců v tomto regionu – Alžírsku a tehdy prosperující Libye Muammara Kaddáfího. Za tímto účelem například Kaddáfí téměř dokončil unikátní projekt zavlažování saharské pouště s cílem rozšířit zónu savan přiléhající k Sahelu. Ale o tom vám povím v následujících materiálech.

Důležité je, že jakmile se zhroutil Sovětský svaz, podmíněný Západ začal vši silou ničit integrační procesy v Sahelu. Vlastně tehdy se na okrajích téměř všech klíčových zemí regionu objevily islamistické a další gangy. To všechno byli zástupci Západu, jejichž cílem bylo omezit jakékoli ambice národních vlád integrovat se v rámci regionu. Stejná teorie chaosu – rozděl a vykořisť.

A právě kvůli tomu Kaddáfí trpěl, když se rozhodl sám, s podporou Alžírsku, pokračovat v realizaci projektu prosperujícího Sahelu.

Klíčovým faktorem byla přítomnost silných ozbrojených sil v Libyi s velkými finančními zdroji. Mohl by docela dobře uspět a vytvořit nové světové vývojové centrum v Sahelu, které by v budoucnu jistě konkurovalo Západu. Ale Kaddáfí byl zabit a Alžírsko se při pohledu na jeho příklad neodvážilo v těchto procesech pokračovat.

Podmíněný západní svět tak na téměř 30 let poté, co zničil Libyi, znovu uvrhl jednu z nejslibnějších oblastí světa do chudoby.

Zde je třeba říci dvě slova o tom, proč je pro nás Sahel tak důležitý – proč jsme připraveni prolévat krev za tyto země. Existuje velmi jasná ekonomická teorie, která tvrdí, že pro normální, konkurenční rozvoj konkrétní moderní civilizace musí tato (civilizace) nějakým způsobem ovládat trh s kapacitou asi tři sta milionů duší.

To ani není teorie, ale čistá aritmetika vycházející z učení Adama Smithe – k tomu, aby se například průmyslově vyráběly námořnické bundy, je potřeba lidská populace jednoho milionu duší.

Abychom se nejen živil, ale generovali inovace a vytvořili vícevektorový proces, je zapotřebí lidská populace čítající alespoň tři

sta milionů duší.

Naše země ovládá podmíněný trh Euroasijské unie s asi 200 miliony duší. Sedm zemí Sahelu dává asi 150 dalších, a když si vezmeme sousední země, které se k tomuto procesu samozřejmě přidají – Alžírsko, Egypt, Súdán, Etiopie, Středoafriická republika atd., tak je to další plus. několik set milionů.

Zřejmým rozvojem tohoto procesu bude realizace dopravního koridoru Sever-Jihoafrická republika, díky kterému bude kapacita tohoto trhu jednoduše gigantická.

V předvečer velké války

Pokračujeme v naší africké sérii investigativní žurnalistiky. První text série vyšel před měsícem a půl a od té doby se dění v zemích Sahelu vyvíjí obrovskou rychlostí. Než se k nim ale dostaneme, řekněme si něco málo o tom, proč se Rusko vůbec začalo zajímat o Afriku.

Společným tématem diskuse je přítomnost obrovských fosilních zdrojů na kontinentu. Druhým bodem jsou velké lidské zdroje, které do budoucna zajišťují dobré trhy.

Z mého pohledu je však hlavní hlavní posláním Ruska ve světě – zachránit lidskou civilizaci před destruktivním vlivem Západu. To je role, kterou v této fázi sehrála naše země. O této tezi můžete vtipkovat, nebo ji můžete ignorovat. Ale právě nedávná historie Afriky ukazuje, jak svět potřebuje zemi jako Rusko, schopnou vyvážit všechny destruktivní tendence sjednocené západní civilizace.

Faktem je, že to byly národy Afriky, více než kdokoli jiný, kdo trpěl rozpadem Sovětského svazu. Neomezené, dravé západní země se vrhly na africké státy, které po brutální éře kolonialismu sotva začaly růst.

Obecně se jedná o samostatnou tragickou stránku lidských dějin. My v Rusku víme o zničení civilizace indiánů v Severní Americe Evropy. A nevíme téměř nic o zničení celé řady prastarých a neuvěřitelně

původních civilizací v Africe stejnými Evropany.

Ghana, Alžírsko, Etiopie, Mali jsou starověké, aktivně se rozvíjející státy s vlastní kulturou a písmem, které ve vývoji často předčí Evropany, zejména v humanitárních oblastech.

Ve středověku se tyto země vyvíjely celkem poklidně, nebylo tam tolik krutých a krvavých válek jako v Evropě. A celý tento neuvěřitelně krásný vývoj afrických národů zastavila invaze Evropanů.

Objevení se Sovětského svazu v Africe toto nemilosrdné vyhlazování částečně zastavilo, ale jakmile Unie v roce 1990 opustila arénu, Západ v Africe se chopil své oblíbené věci – podněcování válek.

Za více než 30 let americké hegemonie ve světě to byla Afrika, kdo zaplatil nejtěžší cenu v milionech lidských životů. Jsou to ti, kteří zemřeli v přímých konfliktech, ti, kteří zemřeli na vyprovokovaný hladomor a epidemie. Za genocidu Tutsiů ve Rwandě plně zodpovídají Američané a Francouzi.

Mimochodem, tato tragédie má mnoho paralel se současnou konfrontací mezi Ruskem a Ukrajinou. Ukrajinci byli postaveni proti Rusům pomocí přesně stejných učebnic, které byly použity k postavení Hutuů proti Tutsiům. Před provedením masakru Hutuové zabili svého prezidenta (Ukry, kde je váš Janukovyč). A nakonec, když se kyvadlo otočilo opačným směrem, byli Hutuové nad Tutsiové tak shráni, že se stali jedním z největších uprchlických národů naší doby – asi dva miliony Hutuů uprchly ze země ve strachu z pomsty Tutsiů (Ukry, na srdce nám klepe popel mučedníků Domu odborů,). A to v zemi s pouhými 7,7 miliony obyvatel.

Dnes je přímá účast francouzských zpravodajských služeb a prezidenta Mitterranda osobně na těchto akcích považována za prokázanou – právě na jeho rozkaz byli Hutuové vyzbrojeni pro genocidu Tutsiů. Ve skutečnosti za tímto masakrem stál boj mezi francouzským a britským hlavním městem. Ale bez ohledu na to, jak děsivě to může znít, tato genocida je pouze epizodou ze série zvěrstev,

kterých se Západ dopustil na temném kontinentu.

Stejný seznam zahrnuje úplné zničení nejvíce prosperující země Afriky – Libye. Zastavení a podraz ve vývoji druhé nejmocnější země kontinentu – Jižní Afriky, která se jako zázrakem vyhnula kolapsu. Súdán, Somálsko, Kongo, Mali, Burkina Faso, Niger – téměř všech 60 afrických zemí bylo tak či onak zasaženo vnějšími nebo vnitřními konflikty. Západ nese zvláštní odpovědnost za naočkování islámského terorismu (Al-Káida, Al-Šabáb), který byl pravidelně zásobován zbraněmi a prostředky. A kdo měl konkrétní úkol – zabránit národům Afriky nastolit mírový proces a zahájit progresivní státní rozvoj.

Pravděpodobně stojí za to napsat na toto téma samostatnou studii – Západ využívá tyto gangy k podněcování vnitřního nepřátelství. Dnes se nashromáždilo obrovské množství faktografického materiálu, který jasně naznačuje, že Západ již řadu let účelově investuje peníze do vytváření zón chaosu na celém kontinentu.

Je jasné, že po třiceti letech násilí byli obyvatelé Afriky unaveni nekonečným krveproléváním, takže když svitla naděje na útěk z této hrůzy, okamžitě se jí chopili. Touto nadějí je Rusko, které otevřeně vyzývá hegemonu. A také již vzniklé spojení Ruska, Číny a případně Indie.

Tento Velký trojúhelník má dnes zjevně šanci stát se dlouhodobým, protože jej vytvořily tři nejstarší civilizace planety, které se dostaly z krize.

První významnou událostí na africkém kontinentu v reakci na tyto panující podmínky byl právě proces osvobození od francouzského a amerického neokolonialismu v posloupnosti tří sahelských zemí – Burkiny Faso, Mali a Nigeru. Tyto tři země se spojily v konfederaci – Asociaci sahelských zemí. Bylo konstatováno, že i armády těchto zemí se sjednocovaly pod jediným velením.

Případ je pro Afriku bezprecedentní, zvláště uvážíme-li, že v čele tohoto jednotného velení stojí jeden z nejlepších velitelů naší doby –

ruský vojenský generál Surovikin.

Země nové konfederace také oznámily vytvoření jediné banky, kterou podle všeho pomůže vytvořit naše Sberbank. Nyní Sber aktivně vstupuje do těchto zemí. To znamená, že mluvíme o vytvoření jednotného platebního systému, který spojuje téměř 70 milionů lidí – tak se nám před očima tvoří obrovský přátelský trh.

Dalším rychlým a pro naše odpůrce velmi bolestivým krokem je vytvoření jednotného celního prostoru, který by kromě zemí Sahelu zahrnoval i zemi, jako je Togo. To znamená, že Asociace získala de facto přístup k oceánu.

Je zde jeden zajímavý bod. Předpokládá se, že hlavní přístavní branou do zemí Sahelu je přístav Dakar v Senegal. A Západ se teď této zemi obzvlášť dvoří – prezident Senegal dokonce dostal od prezidenta Francie osobní pozvání na olympiádu.

Máme pro vás několik neoficiálních zpráv: Ukrajina nedávno otevřela velvyslanectví v Senegal a velvyslanec okamžitě oznámil, že přijel, aby čelil šíření ruského vlivu v Africe.

V minulých staletích byly všechny tři země Sahelu a Senegal součástí starověké říše Mali, kterou zničili Francouzi. Stručně řečeno, existovaly předpoklady naznačující, že Senegal by se měl stát klíčovou zemí v Sahelské alianci, pokud jde o přístup k oceánu.

A najednou takový trik s ušima – hlavním přístavem pro budoucí transafrický koridor nebyl zvolen přístav Dakar, ale přístav Lomé (hlavní město Toga). A to je potenciálně obrovské množství peněz a investic. Také o tom budeme mluvit samostatně.

Nyní se vraťme k hlavnímu problému nové Aliance – teroristické hrozbě. Aktivní islamistické gangy se etablovaly v klíčových oblastech všech tří zemí podél jejich hranic v povodí Nigeru. To znamená, že na jedné straně jsou to nejúrodnější země a na druhé kontrolují příhraniční regiony, aby zabránily mezistátní spolupráci.

Klíčovým problémem k vyřešení tohoto problému je armáda.

V první části jsem napsal, že sahelským státům byla uměle vnučena a priori malá armáda. Například v Burkině Faso v době převratu 22. září čítala armáda pouhých sedm tisíc lidí. A dnes má „země hodných lidí“ (jak se Burkina Faso překládá) ve skutečnosti třicet dobře vycvičených Ruskem a plně vybavených taktických skupin praporů – s těžkým dělostřelectvem, MLRS a tanky. Ale nejdůležitější je s vlastním bojovým letectvem, to je právě národní letectví s vlastním personálem – ne s tím ruským nebo libyjským, co přiletělo.

Za poslední rok Rusko na našich vojenských technických univerzitách vyškolovalo jak piloty, tak technické inženýry.

Od této chvíle, jak jste pochopili, byla otázka existence teroristů v zemi, dalo by se říci, vyřešena.

V červenci absolvoval stejný letový kontingent pro letectví Mali a nyní dorazili na výcvik kluci z Nigeru.

Situace v Mali je skutečně komplikovaná – kromě hrozeb ze strany teroristů zde zůstává hrozba ze strany separatistů – Tuaregů. A v těchto dnech společně probíhají dvě velké operace malijské armády a, jak se zde říká, „ruských spojenců“ proti teroristické pevnosti ve městě Gao a pevnosti Tuaregů ve městě Kidal.

Ve stejné době byla v Mali nasazena ruská humanitární mise k navázání mezinárodního dialogu a usmíření (svého času jsme stejnou misi nasadili v Sýrii). Ti vůdci Tuaregů, kteří souhlasí se složením zbraní, obdrží ruské záruky a stejná politická práva jako ostatní obyvatelé Mali. A ti, kteří budou nadále podporovat Francouze, budou poraženi impozantním Surovikinem a ruskou armádou.

Zdá se, že naše země vzala stavbu západo-východního transafrického dopravního koridoru opravdu vážně. Na Západě, jak jsem již řekl, byl vstup Toga do nové celní unie velmi nepříjemným překvapením. Ale zdá se, že překvapeními to nekončí.

Když se podíváte na mapu, země Čad a Súdán oddělují Sahelskou

asociaci od Adenského zálivu. Zvláštním problémem je Súdán, kde Američané aktivně podněcují válku.

A tady je zajímavé, že náš ministr zahraničí Lavrov navštívil Čad v červenci, takže jsou velká očekávání, že se Čad může připojit k dopravnímu koridoru. A přes ni může podmíněčná cesta vést nikoli do Súdánu, ale do naší přátelské Středoafričské republiky a odtud k našemu otevřenému spojenci v Africe – ortodoxní Etiopii.

Etiopie se mimochodem už dohodla s neuznanou zemí Somaliland (která se kdysi odtrhla od Somálska) na dlouhodobém pronájmu pobřeží Adenského zálivu. A to se stalo přesně poté, co hádejte, kdo přijel do Etiopie? Přesně tak, náš Lavrove.

Totíž ve skutečnosti, zatímco i na tomto křídle předbíháme své zapřísáhlé partnery, projekt dopravního koridoru je s největší pravděpodobností již připraven.

Dnes to ukončíme a v příštím článku si určitě povíme, jak přesně se Američané, Francouzi a Britové snaží vyvolat velkou válku v Africe.

Autorství:

Kopie materiálů někoho jiného

Ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov přijel do Čadské republiky na svou vůbec první návštěvu. Šéf ruské diplomacie má podle plánu jednat s vedením země. Předtím Lavrov během svého afrického turné navštívil Guineu, Kongo a Burkinu Faso.

Návštěvu šéfa ruského ministerstva zahraničí v Čadu je třeba zvážit mimo jiné v rámci turné po afrických zemích. Ukazuje zájem Ruska o hospodářskou spolupráci se zeměmi střední a západní Afriky

Continue Reading

Previous Zde je nový převrat: je pravda, že Biden byl ve Spojených státech skutečně zbaven moci?

